

ஒடுக் குதல் :
மோசேயின்
பிண்ணனியும்
பிறப்பும்

“இஸ்ரவேல் புத்திரர்
அடிமைத்தனத்தினால் தவித்து,
முறையிட்டுக்
கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்கள்
அடிமைத்தனத்திலிருந்து
முறையிடும் சத்தம்
தேவசந்நிதியில் எட்டினது.
தேவன் அவர்கள்
பெருமூச்சைக்கேட்டு, தாம்
ஆபிரகாமோடும் ஈசாக்கோடும்
யாக்கோபோடும் செய்த
உடன்படிக்கையை
நினைவுகூர்ந்தார். தேவன்
இஸ்ரவேல் புத்திரரைக்
கண்ணோக்கினார்; தேவன்
அவர்களை
நினைத்தருளினார்.”

யாத்திராகமம் 2:23-25

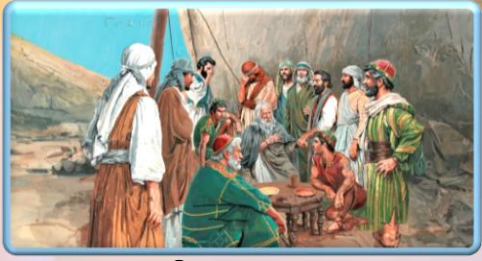
யாத்திராகமத்தின் கதை, பார்வோனின் ஒப்புதலுடன் எகிப்தில் குடியேறும் ஒரு சிறிய குடும்பத்துடன் தொடங்குகிறது.

திடீரென்று, நிலைமை மாறி, அடிமைகளாகி, தங்கள் எகிப்திய “எஜமானர்களுக்கு” வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது

நிலைமை மேலும் மேலும் மோசமாகி வருகிறது. துன்பங்களுக்கு மத்தியில், சிப்போராள் மற்றும் பூவாள் என்ற இரண்டு பெண்களின் விசுவாசம் பிரகாசிக்கிறது, அதே போல் தேவன் தமது மக்களை வரவேற்கும் நம்பிக்கையின் கதிர்: நைல் நதியிலிருந்து மீட்கப்பட்ட அழகான குழந்தை, மோசே.

- ➡ எகிப்தில் தேவனுடைய ஜனங்கள் (யாத்திராகமம் 1:1-14)
- ➡ ஆபிரகாம் முதல் மோசே வரை (ஆதி 15:13; யாத் 1:8)
- ➡ விசுவாசத்தின் வெற்றி (யாத் 1:15-22)
- ➡ நைல் நதியின் குழந்தை (யாத் 2:1-10)
- ➡ தோல்வியுற்ற விடுவிப்பாளர் (யாத் 2:11-25)

எகிப்தில் தேவனுடைய ஜனங்கள்

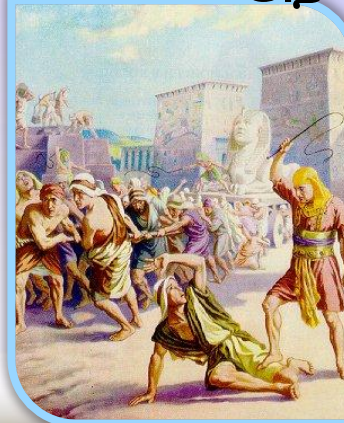
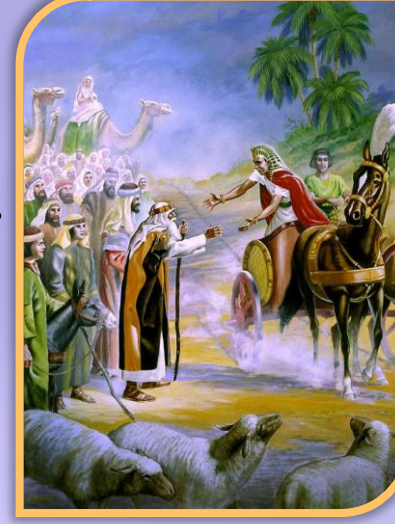
“எகிப்துக்குப் போன இஸ்ரவேலுடைய குமாரரின் நாமங்களாவன:” (யாத் 1:1)

மோசேயின் இரண்டாவது புத்தகம் அதன் கருப்பொருள் காரணமாக லத்தீன் மொழியில் “யாத்திராமம்” என்று அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் எபிரேய மொழியில் இது “ஷெமோட்” (பெயர்கள்) என்று அழைக்கப்படுகிறது, காரணம் அதன் தொடக்க வார்த்தைகள் (யாத் 1:1).

இந்த “பெயர்கள்” யாக்கோபு மற்றும் அவருடைய மகன்களின் பெயர்கள். 70 பேர்களை கொண்டு ஒரு சிறு குழு (ஆதி. 46:26-27; யாத். 1:5). காலப்போக்கில், அவர்கள் சுமார் 6,00,000 போர்வீரர்களை கொண்ட ஒரு சேனையாக வளர்ந்தனர் (யாத். 12:37).

யாக்கோபின் மகன், யோசேப்பு, எகிப்திய வம்சாவளியை சேர்ந்த ஹெக்சோஸின் 17வது வம்ச பார்வோனுக்கு அமைச்சராக இருந்தார், ஆனால் அவர் எகிப்திய வம்சத்தை சார்ந்தவர் அல்லர். ஹெக்சோக்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டபோது, எகிப்தில் புதிய வம்சம் தொடங்கியது, அது “யோசேப்பை அறியாத வம்சம்” (யாத். 1:7-8). இது இஸ்ரவேலை ஒரு கடினமான சூழ்நிலைக்கு கொண்டு வந்தது (யாத் 1:9-14). இருப்பினும், யாத்திராகம புத்தகத்தின் முடிவில், நிலைமை முற்றிலும் மாறுகிறது: இஸ்ரவேல் தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்கு முன்பாக சுதந்திரமாக தொழுகை செய்கிறது (யாத் 40:38). இந்த புத்தகத்தின் போதனை தெளிவாக உள்ளது: தேவன் நம் வாழ்க்கையை கட்டுப்படுத்துகிறார்; சூழ்நிலைகள் சாத்தியமற்றதாக தோன்றினாலும், அவர் நம்மை காப்பாற்றுவார்.

ஆபிரகாம் முதல் மோசே வரை

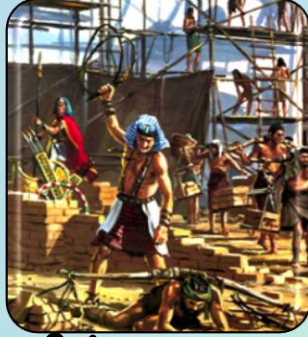
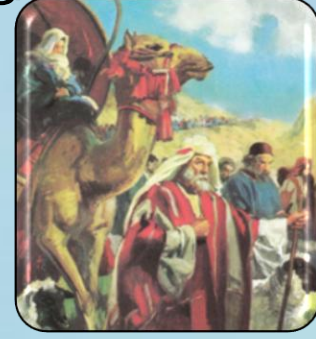
“அப்பொழுது அவர் ஆபிராமை நோக்கி: உன் சந்ததியார் தங்களுடையதல்லாத அந்நிய தேசத்திலே பரதேசிகளாயிருந்து, அத்தேசத்தாரைச் சேவிப்பார்கள் என்றும், அவர்களால் நானூறு வருஷம் உபத்திரவப்படுவார்கள் என்றும், நீ நிச்சயமாய் அறியக்கடவாய்.” (ஆதி 15:13)

தேவன் ஆபிரகாமுக்கு கானான் தேசத்தை கொடுப்பதாக வாக்குறுதி அளித்திருந்தார், ஆனால் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் 400 வருட தாமதம் ஏற்படும் என்று எச்சரித்தார் (ஆதி. 15:13-16).

மோசேயும் பவுலும் இந்த காலகட்டத்துடன் 30 ஆண்டுகளை கூட்டி, அதை ஆரானில் உள்ள அழைப்புக்கு கொண்டு செல்கின்றனர் (யாத். 12:40; கலா. 3:17):

ஆரானில் ஆபிராமின் அழைப்பு முதல் யாக்கோபு எகிப்துக்கு வரும் வரை: 215 வருடங்கள்

யாக்கோபு எகிப்துக்கு வந்ததிலிருந்து எகிப்திலிருந்து வெளியேறுதல் வரை: 215 வருடங்கள்

யாக்கோபு எகிப்துக்கு எப்படி வந்தார்? முற்றிலும் அற்புதமான முறையில். யோசேப்பை கொல்ல சகோதரத்துவ முயற்சிகள் நடந்த போதிலும், அவர் எகிப்தின் பிரதமரானார். அவரது பதவிக்கு நன்றி, அவர் தனது முழு குடும்பத்தையும் கொண்டு வந்தார்.

இதெல்லாம் எப்போது நடந்தது? நமக்கு சரியான தேதிகள் தெரியாது, ஆனால் தெரிந்த வரலாற்றில் பொருத்த போதுமான அளவு நமக்கு தெரியும் (அதிலும் துல்லியமற்ற தேதிகள் உள்ளன).

ஆபிரகாம் முதல் மோசே வரை

“இஸ்ரவேல் புத்திரர் எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்பட்ட நானூற்று எண்பதாம் வருஷத்திலும், சாலமோன் இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவான நாலாம் வருஷம் சீபமாதமாகிய இரண்டாம் மாதத்திலும், அவன் கர்த்தரின் ஆலயத்தைக் கட்டத்தொடங்கினான்.”

(1 இராஜாக்கள் 6:1)

1 இராஜாக்கள் 6:1 சாலமோனின் இரண்டாம் ஆண்டுக்கு 480 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யாத்திராகமம் நிகழ்ந்ததாக கூறுகிறது. இந்த தேதி துல்லியமாகவும் உள்ளடக்கியதாகவும் இருந்தால், இது கிமு 1445ல் நம்மை கொண்டு செல்கிறது. இதை ஒரு “சுற்று எண்” என்று கருதி, பார்வோரனின் மரணத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், யாத்திராகமம் கிமு 1450ல் நடந்தது. இந்த தரவைக் கொண்டு நாம் பல தருணங்களை தீர்மானிக்க முடியும்.

அகமோஸ் I (1575/1550).
ஹெக்சோஸை தோற்கடித்தார்.
இவர் “யோசேப்பை அறியாமல்”
இஸ்ரவேலை அடிமைபடுத்திய
பார்வோன்(யாத். 1:8-12)

அம்மினோபிஸ் I (1550/1530).
இவர் இஸ்ரவேலை
தொடர்ந்து ஒடுக்கினார் (யாத்.
1:13-14)

துட்மோஸ் I (1530/1517).
இவர் எபிரேய
குழந்தைகளை கொல்ல
உத்தரவிட்டார்(யாத். 1:15-
22)

மோசே (1530/1410).
துட்மோஸ் I, ஹட்ஷெப்புட்
என்பவரின் மகளால்
தத்தெடுத்து வளர்க்கப்பட்டார்

துட்மோஸ் II (1517/?).
இவரது ஆட்சி காலத்தில்
தான் மோசே எகிப்தை
விட்டு ஒடிப்போனார் (1490)

ஹட்ஷெப்புட் (?/1479).
இவரது மகன் எகிப்துக்கு
திரும்புவதற்கு முன்பே
இவர் இறந்துவிட்டார்

துட்மோஸ் III (1479/1450). யாத்திராகமத்தின்
பார்வோன். இவருடைய மூத்த மகன் “கால்நடைகளை
பராமரிக்கும் பொறுப்பில்” இருந்தார்”, ஆனால் அவர்
10வது வாதையின் போது இறந்ததால் ஒருபோதும்
ஆட்சி செய்யவில்லை

அம்மினோமிஸ் II (1450/1424).
துட்மோஸ் IIIன் மகன், ஆனால்
அவரின் முதல் மகன் அல்ல

விசுவாசத்தின் வெற்றி

“மருத்துவச்சிகள் தேவனுக்குப் பயந்ததினால், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் தழைக்கும்படி செய்தார்.” (யாத் 1:21)

18வது எகிப்திய வம்சம் அந்நியர்களை வெறுத்தது. மேலும், இஸ்ரவேலர்கள் கிளர்ச்சி செய்யும் அளவுக்கு ஏராளமாக இருந்தனர் (யாத். 1:9-10). எனவே அவர்கள் படிப்படியாக அவர்களை கீழ்படுத்தினர்.

1 கட்டிடங்களை கட்டும்படி கட்டாயப்படுத்த அவர்கள் ஆணையர்களை நியமித்தனர் (யாத். 1:11)

2 அவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை இறுக்கி, அவர்களை தொழிலாளர்கள் மற்றும் அடிமைகளாக மாற்றினர் (யாத். 1:13-14)

3 அவர்கள் மருத்துவச்சிகளை பயன்படுத்தி ஆண்குழந்தைகளின் மரணத்தை ஆணையிட்டனர் (யாத். 1:15-16)

4 இறுதியாக, அவர்கள் ஆண் குழந்தைகளை வலுக்கட்டாயமாக கொன்றனர் (யாத். 1:22)

இந்த வேதனையின் மத்தியில், சிப்போராள் மற்றும் பூவாளின் விசுவாசம் தனித்து நிற்கிறது (யாத். 1:15-19). மோசே பார்வோனின் பெயரை தவிர்த்துவிட்டு அவர்களின் பெயர்களை நமக்கு கொடுக்கிறார்.

மேலும் நம்முடைய கற்றலுக்காக, அவர்களின் உண்மைதன்மைக்காக தேவன் அவர்களை எவ்வாறு அசீர்வதித்தார் என்பதையும் இது பதிவு செய்கிறது (யாத். 1:20-21).

நைல் நதியின் மகன்

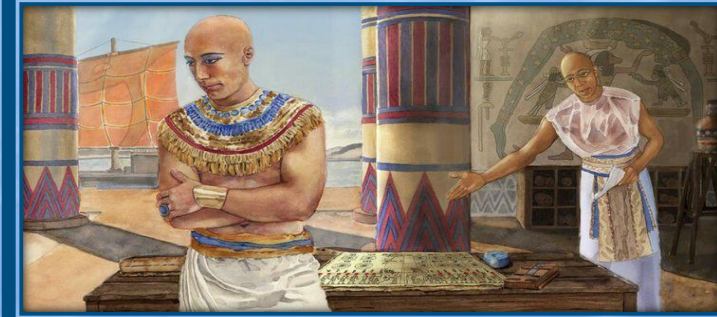
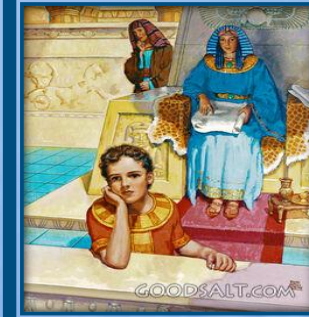
“அந்த ஸ்திரீ கர்ப்பவதியாகி, ஒரு ஆண்பிள்ளையைப் பெற்று, அது அழகுள்ளது என்று கண்டு, அதை மூன்றுமாதம் ஒளித்துவைத்தாள்.”
(யாத்திராகமம் 2:2)

“அழகு” என்பது யோகேபெத் மகனை விவரிக்க தவறிவிட்டது (யாத். 2:2). “டோப்” (நல்லது, அழகானது, சரியானது) என்ற எபிரேய வார்த்தையையே தேவன் தனது படைப்பின் முழுமையை விவரிக்க பயன்படுத்துகிறார் (ஆதி. 1:31).

தேவன் அவருக்காக சிறப்புத் திட்டங்களை வைத்திருந்தார். ஒரு தாய் ஒரு ஆபத்தை எடுத்தார்; ஒரு இளம்பெண் உணர்ச்சி வசப்பட்டார்; ஒரு குழந்தை ஞானத்துடன் பேசியது... எதிர்கால மீட்பர் மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டார் (யாத். 2:3-7).

அவருடைய பெற்றோர் அவருக்கு வைத்த பெயர் நமக்கு தெரியாது, ஆனால் அவரது வளர்ப்பு தாயார், பார்வோனின் மகள் அவருக்கு வழங்கிய பெயர்: ஹாபிமோசிஸ் (நைல் கடவுளின் மகன்) என்பது நமக்கு தெரியும். ஆனால் அவர் தன்னை “மகன்,” “மோசிஸ்,” மோசஸ் என்று மட்டுமே அழைத்தார் (யாத். 2:10).

அவன் தன் பராமரிப்பில் இருந்த சில வருடங்களை அவன் தாய் நன்றாக பயன்படுத்திக் கொண்டாள் (யாத். 2:8-9). தேவனுடைய உண்மையான குழந்தையாக இருக்க அவள் அவனுக்கு கற்றுக் கொடுத்தாள். தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளை தேவனுக்கு பயந்து வளர்ப்பதில் எவ்வளவு முக்கியமான பணியை செய்கிறார்கள்!

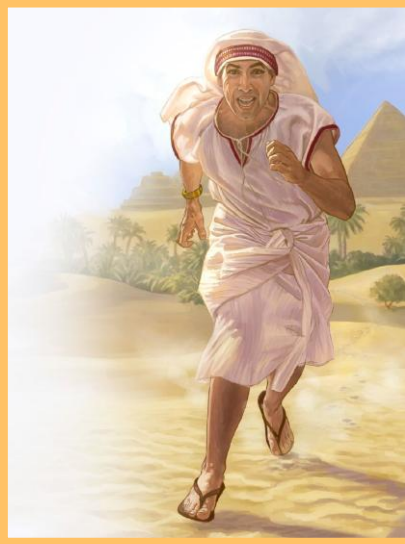
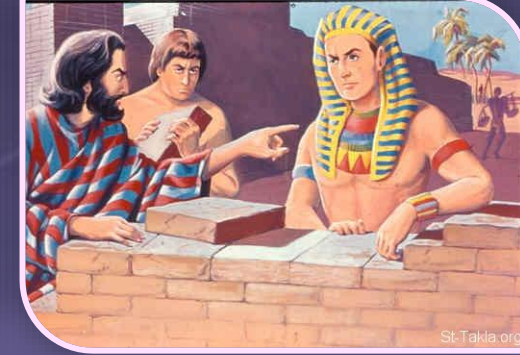
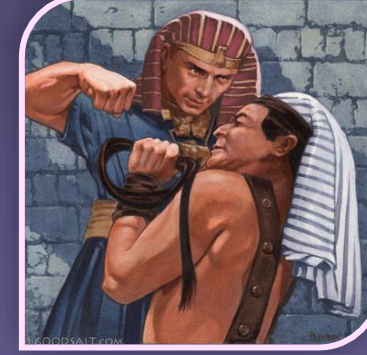
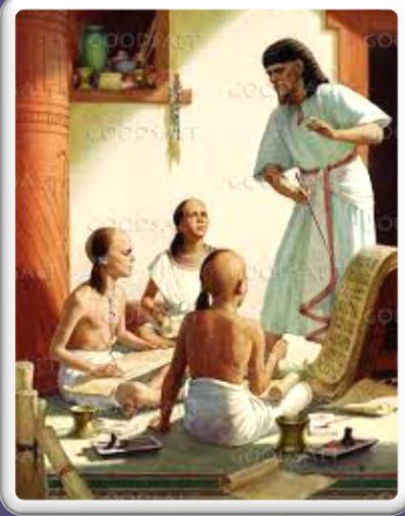
தோல்வியுற்ற விடுவிப்பாளர்

“பார்வோன் அந்தக் காரியத்தைக் கேள்விப்பட்டபோது, மோசேயைக் கொலைசெய்ய வகைதேடினான். மோசே பார்வோனிடத்தினின்று தப்பியோடி, மீதியான் தேசத்தில் போய்த் தங்கி, ஒரு துரவண்டையிலே உட்கார்ந்திருந்தான்.”

(யாத்திராகமம் 2:15)

மோசேயின் இளமை பருவத்தைக் குறித்து நமக்கு அதிகம் தெரியாது. ஆரியணையின் வாரிசாக இருக்கக்கூடியவராக, அவர் அதற்கான கல்வியை பெற்றிருப்பார், அதில் இராணுவம் மற்றும் அரசியல் நிபுணத்துவமும் அடங்கும் (எலன் ஜி உவைட், “முற்பிதாக்களும் தீர்க்கதரிசிகளும்,” பக். 245).

மோசே 40 வயதை அடைவதற்கு சற்று முன்பு, அரசியல் சூழ்ச்சி காரணமாக இரண்டாம் துட்மோஸ் பார்வோனாக அறிவிக்கப்பட்டார் என்பது நமக்கு தெரியும். மோசே அப்போது தனது மக்களான இஸ்ரவேலை விடுவிக்கும் நேரம் வந்துவிட்டதாக நம்பினார். ஆனால் அவர் ஒரு எகிப்தியனை கொன்றதன் மூலம் தனது விடுதலையை தொடங்கினார். இது ஒரு பெரிய தவறு (யாத். 2:11-12). அவரது மக்கள் கூட அவரை தங்கள் விடுதலையாளராக கருதவில்லை (யாத். 2:13-14 ; அப் 7:25). ஒரு சில நாட்களில், அவர் பார்வோனின் அரண்மனையில் மரியாதைக்குரிய உறுப்பினராக இருந்து தப்பியோடிய மேய்ப்பராக மாறினார் (யாத். 2:15-22). இருப்பினும், தேவன் மோசேயை நிராகரிக்கவில்லை; மோசே தவறுகள் செய்த போதிலும், தேவன் தொடர்ந்து அவரை நம்பினார்.

“பார்வோனின் அற்புதமான அரண்மனையும், மன்னரின் சிம்மாசனமும்
மோசேக்கு ஒரு தூண்டுதலாக காட்டப்பட்டன; ஆனால் மனிதர்கள் தேவனை
மறக்க செய்யும் பாவ இன்பங்கள் அதன் பிரபுத்துவ நீதிமன்றங்களில்
இருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அழகிய அரண்மனைக்கு அப்பால், ஒரு
மன்னரின் கிரீடத்திற்கு அப்பால், பாவத்தால் கறைபடாத ஒரு இராஜ்யத்தில்
உன்னதமானவரின் பரிசுத்தவான்களுக்கு வழங்கப்படும் உயர்ந்த
மரியாதைகளை அவர் பார்த்தார். விசுவாசத்தினாலேயே, பரலோக இராஜா
ஜெயங்கொள்பவரின் நெற்றியில் வைக்கப்போகும் ஒரு அழியாத
கிரீடத்தைக் கண்டார். இந்த விசுவாசம் அவரை பூமியின் பிரபுக்களிடமிருந்து
விலகி, பாவத்திற்கு சேவை செய்வதற்கு பதிலாக தேவனுக்கு கீழ்ப்படியத்
தேர்ந்தெடுத்த தாழ்மையான, ஏழை, வெறுக்கப்பட்ட தேசத்துடன் சேர
வழிவகுத்தது.”